

Suomalaisen huippuravurin kuviteltuun tulevaisuuden jalostusperustaan saisi monimuotoisuutta toistakin kautta. Jos ristiveristä partneria haetaan parhaille jenkkitammoillemme, orivaihtoehtoja on runsas valikoima, vaikkakin tarpeeksi laadukkaat kotimaiset ovat kortilla. Ainoa mieleen tuleva aito suomalainen vaihtoehto vaikuttaisi olevan Le Cannibale.

Tiedän hyvin, että Brad de Veluwe tuntuu useimmista kasvattajista houkuttelevammalta kuin Le Cannibale, mutta ennakkoluulottomat uskaltavat kokeilla tätäkin valintaa. Tilanne rotusekoitusten kannattajille on erinomainen sikäli, että periyttäjäkykynsä näyttäneiden ranskalaisamerikkalaisten oriiden spermaa on tarjolla kuin valintatalossa. Ensimmäisinä putkahtavat ajatuksiin aakkosjärjestyksessä Cocktail Jet, Jag de Bellouet, Juliano Star, Love You, Offshore Dream, Orlando Vici, Revenue ja Varenne. Luetteloon löytyy toki melkoisesti jatkoakin, mutta voitte itse tehdä lisäykset.

Kilpailunäytöltään riittävän laadukkaiden Suomessa astuvien ristiverioriiden joukkoon kuuluvat totta kai veljekset Classical ja Express Merett, joilla jo on myös jonkin verran jälkeläisnäyttöä, tosin lukumäärältään sen verran vähäistä, ettei hätäisiin päätelmiin kannata langeta. Uno di Iesolo on sekin jo näyttänyt kykynsä, mutta enemmän varmasti odotettiin.

Le Cannibalen tekee mielenkiintoiseksi omassa arvoasteikossani paitsi tyyppi ja suku, myös valmentajaguru Fabrice Souloyn ylistävät lausunnot. Perintötekijöiltään oriissa on Jag de Bellouetin isän Viking's Wayn kautta vahvaa ja periksiantamatonta ranskalaista vauhtikestävyyttä ja sopivasti amerikkaravuria Bonefishin välityksellä, mutta emän puolelta Le Cannibale on mitä ihanteellisin yhdistelmä parhaita jenkkisukuja. Sutjakkaan juoksijaolemuksensa se saa emänsä American Winnerin lahjana hoystettynä emänemänsä Nanny's Crownin perimällä. Varsinaisena takuuna on vielä sen emä Our Nanny.

Vanhoilla näytöillä

Tämä artikkeli on kirjoitettu joulukuussa ennen Vincennesin talvimeetingin suurimpia kilpailuja, joten Le Cannibalen tuoreet kilpailutiedot eivät ole käytettävissä, vain pari floppia marras-joulukuun vaihteessa, jolloin se ei ollut moitteettomassa kunnossa. Ne juoksut on parasta pyyhkiä mielestä. Joka tapauksessa oriin kestävyys- ja nopeusnäyttöjä on saatu aiemmin aivan riittävästi tekemään siitä varteenotettavan suomalaisen ristiverisen lämminveriravurin jalostajan.

Le Cannibalelle passaisivat mielestäni erityisen hyvin USA:n muodikkaimmista nykyoriista periytyvät ahtaastikin sukusiitetyt tammot, joita meillä kyllä riittää. Ajatellaanpa mitä tahansa parhaita puhdasverisiä jenkkitammojamme, joilla tutut oriit kertautuvat moneen otteeseen taustalla.

Kuinka paljon Le Cannibale voisiakaan tuoda niiden jälkeläisiin juuri uudenlaista geenipohjaa, jonka tunnusmerkistöissä on kovuuutta ja kestävyttä. Ne ovat tavoitteita, jotka ovat kilpahevo-

Toistakin tietä suomalaiseseen rotusekoitukseen

Le Cannibale olisi mielenkiintoinen orivaihtoehto parhaille jenkkitammoillemme, kuten...

...Quite Easyn lahjakkaalle tyttärelle Venicelle...

Le Cannibale (FI) 11,1a	Jag de Bellouet (FR) 12,5	Viking's Way (FR) 15,6a
Unelmavarsa 2 (FI)	Heart's Queen (US) 13,6a	Vaunoise (FR) 26,0
Venice (FI) 14,8a	Quite Easy (US) 11,1a	American Winner (US)
	Vivace (FI) 15,4a	Nanny's Crown (US)
		Andover Hall (US) 09,4a
		Marita's Victory (US) 10,9a
		Express Ride (US) 10,2a
		Ponizkova (US) 15,8a

selle vähintään yhtä merkittäviä tekijöitä kuin nopeus. Trendikkäimpien amerikkalaisoriiden tyttäret tuskin panisivat pahakseen, jos niiden jälkeläisiin tulisi ripaus euroravurin piirteitä oman siniverisen perimän lisämausteeksi.

Kolmevuotiskaudellaan häikäisevästi esiintynyt Quite Easyn tytär Venice on tamma, jonka astuttaminen Le Cannibalella kiehtoo mielikuvitustani. Orivaihtoehtoksi on vaikea kuvitella Brad de Veluweta tai muitakaan ihme-emä Amour Angusin perheen poikia, koska Quite Easy itse kuuluu Andover Hallin poikana joukkoon.

Venice on sukusiitetty Baltic Speediin, joka tulee vastaan emän puolella kolmannessa ja isän sukutaulussa neljännessä polvessa. Le Cannibalellahan jenkkigeenit kertautuvat kumpaisenkin vanhemman sukutaulussa Bonefishiltä neljännessä polvessa. Emän puolen puhtaassa amerikkalaistaustassa vaikuttavin ori lähipolvissa on Speedy Crown.

Urheilutyyppi

Le Cannibale periyttäisi jälkeläisiinsä mainittujen ranskalaispiirteittensä ohella siis varsin näkyvää amerikkalaisleimaakin. Minun silmäni se on ristive-

riseksi hyvinkin urheilullisen sorttinen, eikä sen ravin luistavuudessa ole moitteen sijaa, kunhan se on terve ja kärryt perässään. Eli passelin tuntuinen hyväsuokuiselle jenkkitamalle niin ulkoisilta kuin sisäisiltäkin piirteiltään.

Venicen kanssa Le Cannibale toisi toistoa sopivasti Speedy Somolliin neljänsissä polvissa kummallakin puolella. Muutkin tutut oriit kertautuvat kauempana niin kuin kaikilla amerikkaravureilla. Eli tässäkin risteytyksessä olisi geenikertautumia, mutta myös sopivasti erilaisia perintötekijöitä.

Le Cannibalen ja Venicen kuvitellun jälkeläisen sukukaaviosta asian harrastajat, kuten emälinjojen nimiin vannovat, voivat tehdä omiin uskomuksiin perustuvat arvionsa. Minä taas perustan luulotteuni kaikkien lähivanhempien juoksijaperintötekijöiden soveltuvuussynteisiin. Suvullisesti arvostan tässä kombinaatiossa juuri Speedy Somollin kertautuvaa vaikutusta kytkettynä Viking's Wayn kestävyysominaisuuteen, mutta vielä enemmän ihastelen vanhempien urheilijan piirteitä ja vetävnlustavaa ravia.

En myöskään epäilisi hetkeäkään astuttaa Brad de Veluwen emä Amazing Ride ainakin kerran Le Cannibalella. Tässä hyödynnettäisiin edellä mainittujen risteytysominaisuuksien ohella kahden jalostuseläimen upeat lähimet ja pisteinä iin päälle Speedy Crownin kertautuminen molemmilta vanhemmilta. Yhdistelmässä olisi myös ranskalaisia sisuoriita täydentämään kokonaisuutta.

Samoin haavekuviiini kuuluu Passionat Kempin ja Le Cannibalen varsa. Tuskinpa Passionatinkaan varsalle olisi pahitteeksi, jos se saisi emänsä sulavan askelluksen ja nopeusominaisuuksien tueksi ranskalaisamerikkalaisia kestävyysurheilijan piirteitä. Liukasta ravia jälkeläiselle on ainakin luvassa. Siitä pitävät huolen Speedy Crown ja Speedy Somolli, jotka kertautuvat kummankin vanhemman kautta. Jag de Bellouet antaisi sulavuudelle lisäksi kestoaa, jos ne kuuluisat sattumatekijät osuisivat kohdalleen.

Olen toittottanut tätä useaan otteeseen, mutta ei se mitään, toistan vielä kerran: henkilökohtainen uskomukseni perustuu siihen, että parhaisiin amerikkalaisaineksiin risteytetään hyväksi havaittua ja yksilön ominaispiirteisiin soveltuvaa ranskalaisamerikkalaista verta tai toisin päin. Geenit ratkaisevat, ei se kumman jalostuseläimen kautta ne tulevat.

Korostan vielä, että minulle jalostus merkitsee sukujen osalta lähivanhempien urheiluominaisuuksien erittelyä ja tunnistamista. Oriin valinta pelkän ennätyksen perusteella on asioiden yksinkertaistamista, eikä palvele tarkoitusta optimaalisella tavalla. Päämääränä on, että vanhempien perimät sopivat keskenään yhteen ja täydentävät toisiaan ihanteellisen kokonaisuuden rakennusaineina.

Tämän unelmiin perustavan tarinan perimmäisenä tarkoituksena on saada jalostajat puntaroimaan, haluavatko he kasvattaa Suomessa yhä ahtaampaan geenipohjaan perustuvaa kantaa, vai suodaanko mahdollisuus sopivaan sekoitukseen, laajapohjaiseen ja monipuoliseen suomalaiskimaraan, jonka perustana olisi edellä mainittujen kaltaisia huippuyksilöiden risteytyksiä ja tavoitteena sekä nopea että vauhtikestävä joka matkan ravuri.